

[Elisabeth Bruun Olesen]

Men alle de andre lande støtter jo, siger politikerne. Når alle de andre lande støtter, må vi også, halvandet år ad gangen, for næste år eller næste år igen skal vi diskutere det igen.

På baggrund af den aftale, der er lavet, har Niels Blomgren-Hansen fra Handelshøjskolen i København analyseret, hvad dette egentlig vil koste samfundet. Det har han gjort på baggrund af den ordre på 5 skibe til i alt 2,3 mia. kr., Lindøværftet fik på baggrund af forliget. Ifølge hans beregninger har det danske samfund givet et tilskud på 392.000 kr. for hvert mandår, der bliver lagt på Lindø i de 5 skibe. Udregnet pr. time er det offentliges tilskud 221 kr.

Vi synes, det er ret vildt, for at sige det på den måde, bevidstløst at blive ved med at pumpe penge i værfterne og også fjollet herinde at blive ved med at sige, at nu skal der en omstilling til, for så vidt uden at der bliver stillet krav i forbindelse med de penge, der bliver givet, uden at der bliver stillet krav om omstilling, uden at der bliver stillet krav om offentliggørelse af produktionsplaner osv.

Det mener vi er en forkert vej at gå. Vi mener som sagt, at lige så sikkert som den årstid, vi nu har, nærmer sig vinteren, lige så sikkert diskuterer man det her igen næste år eller næste år igen. Det har man jo gjort indtil nu.

Vi har for øvrigt forstået, at det af rederkapitalen for så vidt allerede er bestemt, at der er visse værfter i Danmark, der skal lukkes. Det skal Nakskov. Vi har også forstået, at det skal Ålborgs nybygning, mens f.eks. Lindø og Frederikshavn skal overleve.

Det synes vi er fuldkommen – ja, man har næsten ikke ord for det. Hvis man tager Nakskov som eksempel, har skatteborgerne langmodigt år efter år tilført værftsejerne, rederkapitalen, støtte uden betingelser. Staten har været langmodig, er gået ind, har udvirket via Folketinget, at ØK fik tildelt gunstige ordrer på Storebæltsfærgerne »Frederik« og »Joachim«, osv. osv. Og hvad ender det med? Ja, det ender med en lukning.

Vi mener konkluderende, at det er perspektivløst, og vi vil ikke være med.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg deler fuldt ud den socialdemokratiske ordførers, hr. Stavads, store glæde over dette

regeringsforslag, som er til drøftelse her i Tinget i dag.

Det er jo rigtigt, som det er blevet sagt af mange, at Socialdemokratiet har gjort en stor indsats for skibsværfterne. Vi fik en meget forkortet historisk gennemgang. Måske ville det være nyttigt at minde om nogle af de ting, som Socialdemokratiet har været meget aktivt i, og som har betydet noget for skibsværfterne.

Først var der skibsanparterne, som simpelt hen blev visket ud af systemet. For det andet er der Socialdemokratiets fuldstændige ubøjlighed med hensyn til at få skibsanparter som bierhverv ind i virksomhedsordningen i skattereformen.

I lovforslaget her handler det jo om, at vi lukker op for etableringskonti og investeringsfonds. Ja, hvem var det nu, der lukkede for disse kontis mulighed for at investere i de produktive erhverv? Det var såmænd uden om regeringen og på trods af regeringens protest hr. Stavads parti.

Ja, og så er der vores fælles arv, nemlig realrenteloven, som jo også spiller en rolle i forbindelse med det lovforslag, vi behandler her, og hvor vi undtager skibsinvesteringsobligationer fra realrenteafgiften for at være sikre på, at de kan holde kursen.

Med andre ord ville jeg aldrig være så ufin at nævne alle disse ting, hvis det ikke netop var, fordi hr. Stavad, synes jeg, på en helt besynderlig måde fremstillede et forlig, der var indgået mellem regeringen, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, som noget, hr. Stavad havde fundet på, og som ellers aldrig nogen sinde ville være blevet gennemført.

Hvis hr. Stavad, mens vi forhandlede forlig i ro og mag, havde været lige så usaglig, som hr. Stavad har været i dag, havde det faktisk været synd for de skibsværfter, som vi jo alle sammen gerne vil hjælpe.

Det kan heller ikke i den forbindelse undre mig i Jyllands-Posten fra i morges at se omtalen af hr. Stavads indsats for at få ændringsforslag igennem til vores forbrugslånsrenteafgiftslov, således at skibsrederne, de, der driver rederi som bierhverv, får nøjagtig den samme skatteretlige stilling, som hvis de havde været inde under virksomhedsordningen. Jeg har læst i Jyllands-Posten – og det må jo stå til troende – at hr. Stavad har haft intense forhandlinger med værftsindustrien,